

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Ioannes Franciscus picus mirandulae dominus, [...], Ioanni Reuchlin [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

Neapolitano, alia non sunt impressa, Valemus oēs recte, Dionysius profecto bene studet, te non poenitebit impendiorū certo scio, nullis eget calcaribus, tamen Italiam amare nō uult, Sēper autem plus cuperet uiuere in Germania. Scribūt ad me frater me⁹ & sororius Vitus Regel multa de tua erga eos humanitate singulari, ago tibi gratias, q̄ non solū me, sed etiā meos amore prosequaris. Vxorē tuam pudicissimam ualere plurimū opto. Tu quoq; bene uale uir obseruandissime, & me commendatū habe. Dominus Mirādu lanus nūc Ferrariæ studio incūbit, de reditu suo nescimus. Cætera ex Martino audies. Iterum uale optime. Florentiæ iiii Kalen. Iulias. Anno. M. cccc. lxxxii.

Ioannes Franciscus Picus Mirandulæ dominus, Concor diaq; comes, Ioanni Reuchlin Phorcēsi uiro doctissimo.

Salus tibi uir doctissime, Tertio iā ex negotio mihi Germaniā spectēti id anio inter eximia desyderia penit⁹ infederat, ut te de facie cognoscerem, quē ex literariis opibus pridē suspexeram, Sperabamq; facilius eo fieri me uoti compotem, q̄ tui ducis regio non abesse diceretur a loco in quo celeberrimus iste Regum principumq; conuentus agitur. Quem tua etiā præsentia (quando huc plurimi & præcellentes uiri confluxerunt) honestandū impensius coniectabar, Sed inania plurimū nostra uota, incēsum quippe diu animum cognoscēdi tui Bonomus Tergestinus antistes tū inflam mauit, cū omne desyderium prorsus elanguisset. Vbi enim rescui per occupationes tibi non licuisse discedere, tuarū illico præconia laudum intonuere, adeo ut & maceratus desyderio sim, & euanida spe prorsus fluctuauerim. Hinc uenit in mētem ut damna istæc re sarcire quoquo modo per epistolam curarē. Scias igitur uelim me tibi, me tuæ uirtuti tā addictum q̄ qui maxime. Quod ne dictum ad præsentem gratiam putes, Testatum id omnibus relinquent nō nullæ scriptiōes meæ, Nam & in septimo operis cuiusdam de rerū prænotione libro, & in carmine Heroico, quod de mysteriis in Germaniam cœlitus lapsus procudi, honorifica tui mētio facta est. Ad scribito ergo me posthac in Rationario tuo, inter ea nomina quæ tibi debent quod de literis optime es meritis. Sciasq; uelim q̄ ni a turbulentissimis negotiis detinerer, ad te uisendum conuolassem. Pro meis enim oppidis fortunis omnibus ad cæsarem me contulis.

EPIS ILLVST. VIRORVM AD

quem pro sua clementia proq; mea in illum fide & meritis exorandum speraui. Vale, mei memor. v. Aprilis. M. CCCC. V.

Gabriel Bossus Mantuanus Secretarius, Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D.

Spectabilis & clarissime doctor tanq; frater honoratissime. Accepi literas tuas humanitatis & eloquentiae plenas, quibus exemplaris Homericæ expeditione accuratissime mihi comendasti. Recte sane facis ut qui alioquin doctissimus es, etiam illa heroica lectio ne plurimum delectari uidearis. Veruntamen non erat opus adderes calcaria equo sponte currenti. Ego enim pro mea in te obseruantia nihil quod ad rei perfectionem attinet intactum reliqui, futurumq; ita est ut librum ipsum breui in manibus meis sim habiturus, quem postmodum ad te transmittendum diligenter curabo, quo uoti tui compos fias. Vale mi frater suauissime, & me ut tuo utere. Mantuae. xiii. Kalen. Ianuarias. Anno. M. CCCC. XC.

Gabriel Bossus Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D.

Spectabilis & prelatissime doctor tanq; frater honoratissime. Redditæ mihi fuerunt literæ tuæ, iiii. No. Martias obsignatæ, quibus percepi ardentissimum animi tui desiderium, ut Homerus in latinum translatus de quo iam diu firmissimam spem tibi inieci, ad te illico afferatur, aperuistiq; propterea mihi baiuli occasio nem, ne diutius in desiderio atq; expectatiõe tenearis. Ego qui promissa in animo semper infixæ habui, laboraui die noctuq; ut Homerus ipse totus sine mora transcriberetur. Verum fortuna aduersante scriptor uariis implicitus negotiis inchoatum opus absoluerenon dum potuit totum, Quapropter ne uerba pro factis tibi dari fortasse putes, statui partem ipsam perfectam magistro Petro Arlunensi Papiæ studentis ad te dare, quo dum altera pars perficietur, interim aliquid habeas quo cum musis ludere possis. Mitto igitur quinternos ut aiunt octo, inter quos ultimus est paucum scriptus, & illud est in causa, quod in exemplari nihil in latinum amplius inueniebatur translatum. Quare non admirare debueris, reliqua omni diligentia persolui curabo. Vale. Et si aliud est quod a me uelis iube, præcipe, mandata. Nam nunc mihi plurimum satisfacere uidebor, cum cognouerit tibi usui atq; adiumento fore. Quingentulis, vi Nonas Aprilis. M. CCCC. LXXX. primo.